

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 2 — 9 JANUARI 2008

Klapstoel
Ronald
Sledsens

blz. 7

Zelfdoding.
Kun je
het voorkomen?

blz. 12-13

'In Flanders'
Fields' behoedt
voor vergetelheid

blz. 20

antwerpen brugge hasselt

TOT enkele jaren geleden ontvingen de basisscholen in het katholieke onderwijsnet welgeteld 64 procent

van de middelen die het gemeenschapsonderwijs (GO!) ter beschikking had. Mieke Van Hecke: „Het zogeheten Tivoli-akkoord, daterend uit de tijd van de paarse regering, voorzag in het optrekken van dat bedrag tot 76 procent. De fondsen daartoe werden al vrijgemaakt in het eerste jaar van deze Vlaamse legislatuur. Wat is er dan nieuw? Vanaf het schooljaar 2009-2010 wordt inzake verdeling van de werkingsmiddelen de lat gelijk gelegd. Een school met een vergelijkbare leerlingengroep op een vergelijkbare locatie zal dezelfde werkingsmiddelen krijgen. Er zal dus wel een verschil bestaan tussen scholen, maar niet langer tussen onderwijsnetten.”

Concreet ontvangt elke school - ongeacht het net - een zelfde bedrag per leerling. Toch krijgen het GO! en het officiële gesubsidieerde onderwijs meer middelen op basis van zogeheten objectieve verschillen in hun opdracht. Het GO! is wettelijk verplicht ouders de vrije schoolkeuze aan te bieden en ontvangt daartoe een bijkomend bedrag. Gevolg: in bepaalde streken zijn gemeenschapsscholen opvallend klein, soms zelfs kleiner dan het vereiste minimum. Het GO! en het officiële gesubsidieerde onderwijs bieden bovendien onderwijs van de verschillende levensbeschouwingen aan, waardoor de school per aangeboden levensbeschouwelijke vak over een speciaal daartoe bestemd klaslokaal moet beschikken. Ook dat kost geld.

Halve eeuw

Van Hecke: „En dan zijn er de subsidies volgens leerlingenkenmerken. Sommige kinderen hebben immers minder kansen. Om wie precies het gaat, hangt af van hun woonplaats, het inkomen van hun ouders, het feit dat hun thuis taal niet het Nederlands is en/of hun moeder een diploma middelbaar onderwijs op zak heeft. Voor kansarme leerlingen ontvangt een school alvast een bijkomend bedrag.”

Symbolisch kan deze maatregel tellen, want al een halve eeuw streefdoel! Maar ligt de lat nu daadwerkelijk helemaal gelijk? „Neen”, antwoordt Mieke Van Hecke. „De koepel van het katholieke onderwijs wordt bijvoorbeeld niet gefinancierd. Ook krijgt het GO! geld om leerlingenvervoer te organiseren. Gemeenschapsscholen ontvangen boven-

De lat gelijk?

Erik De Smet

dien centen voor het onderhoud van gebouwen, terwijl onze scholen dat uit hun werkingsmiddelen moeten putten.”

Katholieke schoolgebouwen zijn vandaag meestal eigendom van een vzw. Kwamen voorheen kloosterlingen aanzetten met geld - zo werd het loon van de zusters eertijds geïnvesteerd in de gebouwen, vandaag is dat niet langer het geval. Mieke Van Hecke: „Die verschuiving op het terrein wordt helaas veel te vaak over het hoofd gezien. Vandaag is het zo dat de scholen zelf op zoek moeten naar investeringsmiddelen, meestal door leningen aan te gaan.”

In tegenstelling tot het GO! wordt de schoolinfrastructuur in het katholieke net immers slechts

gesubsidieerd voor 60 procent in het middelbaar en 70 procent in het basisonderwijs. Idem voor het gemeentelijke en provinciale onderwijs, al beschikken de lokale overheden over mogelijkheden om bij de bevolking middelen te verwerven via het gemeentefonds of lokale belastingen.

Betekent gelijke financiering dan geen gelijke plichten, zoals je geregeld hoort zeggen? Mieke Van Hecke reageert: „Soms lijkt daarmee gezegd dat wij onze vrijheid moeten inleveren. Daar verzet ik me tegen. Het klopt dat de overheid het katholieke net mag controleren op de kwaliteit van het aangeboden onderwijs, bijvoorbeeld door het opleggen van eindtermen. Wij respecteren die eisen. Wat wij aanbieden vanuit de

eigenheid van ons pedagogische project, gesteund op de christelijke inspiratie, maakt echter deel uit van de vrijheid die ons gegarandeerd moet worden. Dat is ons grondwettelijk recht.”

En wat met de eindtermen die niet waardenneutraal zijn, zoals relationele opvoeding en opvoeden tot burgerzin? Van Hecke wijst er op dat eindtermen steeds door het parlement worden gestemd. Ze komen dus voort uit overleg en bepalen wat het minimum is dat aan leerlingen dient aangeboden. Dat minimum omvat datgene wat in onze samenleving over ideologieën heen algemeen wordt aanvaard.

„Een goed voorbeeld vind ik gezondheidsopvoeding. In het katholieke onderwijs vertrekken

we van het rentmeesterschap dat een mens over zijn lichaam krijgt, niet van een absoluut zelfbeschikingsrecht. Gezondheidsopvoeding overstijgt dus de zorg voor een gezond lichaam, want verwijst naar de verantwoording die je aan je Schepper zult afleggen. Ander voorbeeld. Om het verschil tussen pedagogische projecten aan te geven, wordt vaak gewezen op het verplichte vak godsdienst in het katholieke onderwijs. De gelovige mensvisie hoort echter in alle vakken te weerklinken, vinden we. Enggeestig? Het geeft integendeel kleur aan ons onderwijslandschap. Dat is maar goed ook, want grijs is niet echt een kleur, vertegenwoordigt zeker geen wervend project voor jongeren.”

© Reporters